

Povolání.

Němci mají být povoláni stát se duchovně **a** světsky vedoucím lidem! Mnohé knihy na to poukazují a mnohá dobrá proroctví a zjevení, která nelze beze všeho odsunout stranou jako výplody fantazie, opakují často a stále znovu s velkou zřetelností týž smysl. Nyní je však napsáno mnoho knih jen proto, aby Němce ve velké nouzi znovu pozdvihly, aby dobro nenechaly zcela zarůst v zoufalství nad špatnými novými jevy takovýchto nesnází; avšak kdo se snaží vážně zabývat budoucností tohoto lidu, který má teprve vzejít z trosek nynějších poměrů, ten také shledá, že v poukazech na velkou budoucnost musí spočívat zrnko moudrosti nebo pravdy.

Říkám však zcela záměrně: „Z **trosek** nynějších poměrů!“; neboť z nynějších poměrů samotných vede jen jedna cesta: Další úpadek a zřícení!

Pohled'te jednou klidně na lidi, jací jsou **nyní!** Hledejte ve zralejší mládeži jednou opravdu pozorně přicházející pokolení, příští **německou** generaci. Je otrávená již od základu na těle, jakož i na duši. Nemnohé výjimky, které se ještě ukazují nápadně jako podivíni, jsou však pro celý národ totéž jako nic.

Tyto výjimky jeví se stále více upadajícímu okolí tak silně přemrštěně, že začínají působit groteskně a téměř propadají všeobecnému posměchu, jakož i platí za nenormální, chorobné, bezcenné blouznivce a blázny!

Avšak toto groteskní vyrůstání nespočívá v těchto

chvalitebných výjimkách, nýbrž v upadajícím okolí, které se ve svém beznadějném pádu stále více a více vzdaluje od alespoň trochu normálního stavu duše. Již více nepozorují tento vlastní pád, který je vzdaluje od zdravé, pevné půdy, kde ti nemnozí ještě stojí, ale mají falešný pocit, jako by se právě ti nemnozí chorobně vznášeli v dětinských přeludech, aby v každém okamžiku brzy v rozčarování spadli k posměchu všech.

Avšak nepotrvá to již dlouho a jejich zrak pozbude jakýkoliv posměch, zato však nastoupí zděšení, když konečně budou muset poznat, že ti druzí, doposud posmívání mají uvnitř správné a **pevné** stanovisko, zatímco oni sami se propadají do nejhoršího bahna a pomalu se dusí. V bahně, které sami sobě připravili a které se nyní nezadržitelně sráží nad jejich hlavou!

Nejhorší při tom je to, že tento zlý stav nelze připsat nepřátelům Německa, nýbrž Němcům samotným.

Tak jako při varu žene se všechn kal nahoru, tak je tomu také i v této veliké době kvasu. Kdy se nyní všechno žene šílenou rychlostí vstříc mocnému očištnému dění a zvenčí lze vidět jen vzhůru zvířenou špinavou pěnu nebo odkal skutečného německého lidu, u kterého se již více nedá poznat zdravé dno, a zdá se, jako by **všechno** bylo již zcela beznadějně ztraceno. Avšak není tomu tak! Čím těsněji se nahoře jako povlak uzavírá nečistá pěna, tím čistší a ryzejší bude pod ní **hlavní část**. A potom, když ve vystřízlivění strašlivými událostmi, které vyvolaly nynější poměry a vzešlou z nich nouzi, dojde k ochlazení varu, rozevře se ze spodu v této ztuhlé pění jedna trhлина za druhou a ukáže se náhle čistota a jas, jež se vytvořily pod tímto smysly matoucím špinavým a opotřebovaným povlakem.

Potom však prorazí vítězoslavně s ohromnou silou to ryzí a strhne pryč stále více v sobě vysychající pěnu, která v budoucnu již více nebude moci stát jako překážka mezi děním a pravým jádrem lidu!

Oním vítězem však není žádné nové příští pokolení, není to dnešní, duševně tak chorá a bíděně dorůstající německá mládež, která se nechala otrávit a při prvním čerstvém závanu se musí rozletět jako plevy, protože vkročila předčasně zralá na falešné cesty a tam vyžila až ke zničení každou vlastní oporu. **Vítězem bude to staré, dosavadní,** které se náhle pozvedne jako očištěná ocel z nesmyslného zmatku jako neochvějný kvádr, na kterém jedině může nastat nová výstavba!

Hleďte do sebe samých, vy zralí němečtí mužové, vy zralé německé ženy, a ne na dorůstající mládež, která se od vás může a musí jen učit. **Vy** nesete budoucnost v sobě, **jedině vy,** kteří jste jako základ prožili ještě minulost!

Jen bez porozumění stojíte vůči dosavadnímu nesmyslnému řádění, a proto jste ještě nezasahovali! Pomozte konečně oslabené mládeži se **starou německou silou,** která nezná žádnou slabou povolnost a v přísnosti mocně vzplane proti sobě, jakož i proti druhým, která je obávaná falešností, změkčilostí a slabostí!

Byl to jen nesmírný úžas nad možností nynějších událostí, který tak dočasně ochromil vaše nezdolné zdravé chtění, a nebyl to souhlas nebo radost ze zpustlosti těla, tím méně duše.

A vy, kteří jste sami sebe i po vás přicházející generace nechali přikovat do řetězů, máte povinnost je **sami** opět rozlomit,

a nečekat jejich uvolnění od následovníků!

Avšak vy, kteří pohodlně čekáte na splnění velikých proroctví a počítáte s nimi, neklamte se! Kde se nekoná, nemůže se naplnit ani to nejlepší proroctví! „Čekání“ samo zasunuje závoru před tuto možnost.

A vaše spory o výklady a doby možného splnění jsou německé budoucnosti právě tak nebezpečné a zkázonosné jako německá nákaza věčného roztříštění ve vnitřní politice, ve které se musí vidět, že doposud ještě nebylo žádného opravdového ducha německého lidu. Ten se nacházel vždy jen v **jednotlivcích!** Jen v nejvyšším nebezpečí stály davy občas jednotně pospolu, avšak také ne vždy. Kde tu kdy byl skutečný **německý lid**, oduševnělý **volným, hrdým duchem?** Mohl se mu velmi lehce přiblížit kdejaký pletichář a jeho škodlivá hra našla vždy dobrou půdu.

Při bezstarostném tanci naslouchá se s krčením ramen zoufalým nářkům celých částí **německého** lidu, které denně trpí pod nenávisť nepřátel.

Zaslíbení a proroctví však mluví o **vyvoleném** lidu! Může proto vůbec přicházet v úvahu německý lid, jak se jeví **dnes?** Jeví se jako **vyvolený?** Mohu si na to uspořit odpověď.

Být povolaným je zcela zvláštní věc. Již Kristus říkal varovně: „Mnozí jsou povoláni, avšak jen málo z nich je vyvoleno!“ To znamená, že z povolaných dospěje jen málo ke skutečnosti splnění, protože oni musí toto splnění **sami** přivodit železným úsilím, mimořádnou činností a pracovitostí. A jak to probíhá u jednotlivců, tak je tomu také u národů! Být povolaným pouze

znamená v sobě nést **schopnost** ke splnění, ne však, že by toto splnění spadlo povolánému do klína. Teprve když povoláný, tedy uschopněný nasadí vše a své schopnosti nezkráceně použije v železné, neochvějně pili, v tvrdém úsilí a v tuhém zápase, pak mu seshora přichází vstříc pomoc zvláštního druhu, která ho vede k vítězství, tedy splnění jeho povolání. Avšak nesmí to být opět nepochopeno; neboť nadpozemské **vyjití vstříc** a silnou pomoc nelze chápat obrazně. Síla ke konečnému vítězství je vždy pohotově připravena. Povoláný musí jen skrze své úsilí a svou dovednost jemu propůjčenou propracovat se tak daleko kupředu, že narazí na tuto sílu, která se s ním pak spojí!

Tedy zcela jinak, než si to mnozí povolání často myslí. Být povoláným zavazuje! Povolánému dostává se meč vítězství k **boji** do ruky, vtisknutý skrze jeho schopnosti. Ovládat ho a vést k úderu musí však vždy on **sám**. Neprosněte tedy dobu, ve které jste již určení vykonat veliké a která jediná vám musí dát zvítězit, jakmile se **pohnete**. Může také pro to nastat „příliš pozdě“, čímž je pozdější vítězství desateronásobně, ba i stonásobně ztíženo.

Protože nyní každý vidí, že německý lid, jak se nyní jeví, nemůže být pokládán za „vyvolený“, avšak zaslíbení přináší stále také **možnost** splnění, tak je jasné, že s německým lidem musí proběhnout mnoho změn. Dobrovolně se nezmění, což se již ukázalo v posledních letech, protože to přece šlo dolů místo vzhůru s německým duchem, k němuž má každý Němec přispět svým dílem. Následkem toho zůstává, že bude donucen poskytnout základ a ornou půdu, aby z velké nouze dal konečně vyrůst potřebnému německému duchu. Čeho se nedosáhne klidem a radostí, vykoná se snad nakonec utrpením. A když dosavadní utrpení k tomu ještě nepostačí, tak musí přijít těžší a

tvrdší, než bylo dříve, a jednou bude dosaženo bodu, kde každý tvrdošijný odpor se zlomí nebo podvolí. Jednotlivec má stále ještě volbu mezi zlomením a podrobením se, protože musí sklízet odplatu za obojí vždy podle druhu, jak potom dopadne jeho rozhodnutí.

Čím bližší je splnění, tím větší lze nyní tedy očekávat utrpení. Blaze tomu, jehož rozhodnutí dopadne k jeho štěstí.

Vyvolený lid nemůže být samozřejmě při světovém dění omezen jen na jeden národ. **Není** jím proto míněn německý lid v nejužším smyslu, jelikož **národ** sám o sobě nemůže při světových událostech vůbec přicházet v úvahu, avšak může v nich hrát **roli** při důsledcích mnohých událostí. Druh a velikost své role tvoří si každý národ sám.

Co jediné je zde rozhodující při nadcházejícím světovém období, je rasa, avšak ne národ. **Bílá** rasa je nejvyšší ze všech ve vývoji při tomto rozhodnutí. Že Asie a jiné světadíly byly již dříve dále než tehdejší Evropa, nic v tomto smyslu již neznamená. Tedy v době, kdy má nyní nastat konečné zúčtování nejen pro toto pozemské lidstvo, nýbrž pro celou světovou část, k níž tato země náleží. Jedině zcela rozhodujícím je právě platný stav **v hodině rozhodnutí**, nic jiného. A v ní stojí nyní na zemi bílá rasa na špici. Z tohoto důvodu přichází v úvahu jako bojiště pozemsky také Evropa. Poukázal jsem již zřetelně v přednášce „[Bohové, Olymp, Walhalla](#)“ ¹⁾ na to, že každá opětovná inkarnace nastává v prostředí, které odpovídá stavu inkarnované duše. Může se tedy běloch při silném úpadku duchovního stupně inkarnovat do nízkého černošského kmene, ovšem právě tak i naopak. Mezi bílou rasou lze tedy nyní spatřovat jako nejvyššího **skutečně německého ducha!** Německého ducha v celé své ryzosti a

velikosti. Vzlet k tomu nabral již několikrát, avšak ještě nikdy nedosáhl skutečné výše, leda v ojedinělých osobnostech, které přece musí vždy předcházet. Tito ojedinělí jeví schopnosti své rasy. Německý duch se má stát vzorem a také vůdcem v konečném vzestupu pozemského lidstva. Duch, ne však takový, jaký je nyní, nýbrž jakým má být, jakým se podle svých schopností také může stát a jakým se v nadcházejícím prožití také bezpodmínečně **stane!**

Avšak **není** snad při tom míněn **výhradně národ**, který se **nazývá německý**. Každý pojem ve světovém dění jde mnohem dále a není tak omezen. Tohoto žádoucího německého ducha může ve svých vlohách nést v sobě také každý příslušník jiných národů. Je míněn věčně ve svých schopnostech a vůbec ne národnostně. Avšak příslušníci německého lidu nesou v sobě **především** všechny nutné hlavní rysy pro tohoto ducha budoucnosti, jemuž je vyhrazeno bezpodmínečné vítězství a vedení v lidstvu.

Chraňte se proto vy, Němci, a nasad'te do toho všechny síly, abyste se, jako povolání svými vlohami, stali také **vyvolenými**. Vyvolený **lid** bude se skládat z vyvolených jednotlivců, pro což máte veškeré naděje. Proto se také nebude skládat pouze z Němců, nýbrž i z částí jiných národů, které k němu duchovní hodnotou patří. Nezastaví se na hranicích německé země.

Nepromarněte vysoký úkol, který vás v tom čeká! Vytrhněte se z této povrchnosti nynějších myšlenek veškerého současného života a buďte tím, čím být můžete a máte: **Jedním** duchem, **jedním** lidem, který má jako vedoucí vzorně předcházet ostatním. Promeškáte-li k tomu přesně určenou dobu, ve které podpůrně působí celý vesmír, čeká vás místo vzestupu pád tak

strašlivé síly, že jako navždy zavržení byste již nikdy nemohli dojít k vzkříšení. Být povolaným zavazuje k nejvyššímu rozvoji sil! Mějte tuto výstrahu navždy na paměti!

1)

Přednáška: [82. Bohové – Olymp – Walhalla.](#)